Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8134
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

Amnis vehit equos profundam habebis fossam De hijs que peristis obprundtur tamq; prosunt multi equi eud postq; consenuerunt vel altos locorum pro precipitantur

Cur non suspendis te Apud quosdam fuit mos honos habebatur de hijs qui sibi mortem consciuisent presertim pro salute patrie Vnde in eos qui sanne durti cupiditate fecuerit pe virtutis pecuniorum obijciuntur

Quid tibi apollo reddit Vbi quis a principe redditus pecuniabitur quid cuiqui tulerit con uenit adagium

Quid non fies ypsetus arbelias Ad eum qui pecepe ypsipsens ingenia sibi pollicetur fletus gentis ad quam dominatur insania barbaries Arbela eud Cirilis ciuitas ciuis ciues male olim au diebant ut stupidi et quibus facile imponeretur apud hos igitur et contemptus abibi magnum aliquid esse possit

Honos e phaeretro dies De fortunato dicitur dies a Cytiteren consuetudine translatum quibus mos erat ut deppere preiusq; dormirent colchum in phaeretro mittebant candidum si forte is dies ritra molestia abiisset atem si seris

Parcta generosior Ne tollenti animo minimeq; timidq; aut humilis Parcimonia eud olim erat Ondo les generosa et ingenua et eu uiuparicus sociitu tis ac dehuc temperin nam Vnde nec magnibus dese pugebant legibus nia uiuentibus abunde munu ta arbitrates sectibus dicis

Si non bone possis aliquo agas Fleet nio poteris uis ultimq; potes facito si fortuna splendidior nio contingit ea sortem q rotingit boni consulas